

Dziennik Urzędowy L 184

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

6 lipca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1021/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1022/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1071/2005 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym** 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1023/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 958/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady 2003/286/WE w zakresie koncesji w formie wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty zbożowe pochodzące z Republiki Bułgarii i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2809/2000** 5

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1024/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 573/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady 2003/18/WE w zakresie koncesji w formie wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty zbożowe pochodzące z Rumunii i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2809/2000** 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1025/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. ustalające ostateczną stawkę refundacji wywozowych i wartość procentową wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny oraz jabłka) 9

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1026/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. ustalające współczynnik przydziału, który stosuje się w ramach kontyngentu taryfowego do przywozu kukurydzy z państw trzecich, przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 969/2006 11

★ **Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1027/2006 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do instytucji pocztowych przyjmujących depozyty od rezydentów obszaru euro innych niż monetarne instytucje finansowe (EBC/2006/8)** 12

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rada

2006/466/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 5 maja 2006 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych** 25

Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 26

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

2006/467/WPZiB:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 21 listopada 2005 r. dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych** 34

Umowa między Republiką Islandii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych 35

- ★ **Wspólne działanie Rady 2006/468/WPZiB z dnia 5 lipca 2006 r. przedłużające i zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie** 38

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1021/2006

z dnia 5 lipca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 5 lipca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	67,5
	204	28,7
	999	48,1
0707 00 05	052	81,0
	999	81,0
0709 90 70	052	91,1
	999	91,1
0805 50 10	388	56,4
	528	55,5
	999	56,0
0808 10 80	388	84,2
	400	113,4
	404	102,8
	508	86,5
	512	76,0
	524	54,3
	528	78,9
	720	115,7
	800	145,8
	804	97,3
	999	95,5
0808 20 50	388	112,2
	512	95,3
	528	84,9
	720	39,0
	999	82,9
0809 10 00	052	190,0
	999	190,0
0809 20 95	052	314,6
	068	107,3
	608	218,2
	999	213,4
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1022/2006

z dnia 5 lipca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1071/2005 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 ustanawia kryteria wyboru tematów i produktów, których mogą dotyczyć prowadzone działania informacyjne i/lub promocyjne na rynku wewnętrznym. Tematy i produkty, o których mowa, są wymienione w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1071/2005⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2826/2000 dla każdego wyodrębnionego sektora i produktu należy ustanowić wytyczne określające główne kierunki kampanii, które będą przeprowadzone w tych sektorach. Wytyczne dotyczące wyodrębnionych sektorów i produktów znajdują się w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1071/2005.
- (3) Niedawny kryzys spowodowany ptasią grypą doprowadził do destabilizacji sektora mięsa drobiowego, powodując znaczny spadek konsumpcji, będący wynikiem załamania zaufania konsumentów. Dlatego należy przewidzieć możliwość przeprowadzania działań informacyjnych i/lub promocyjnych w tym sektorze w celu odzys-

kania trwałego zaufania konsumentów w szczególności poprzez przekazywanie właściwych informacji.

- (4) Należy zatem włączyć do wykazu produktów objętych promocją mięso drobiowe oraz ustanowić wytyczne określające główne kierunki kampanii, które będą przeprowadzone w tym sektorze.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1071/2005.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Wspólnego Komitetu Zarządzającego ds. Promocji Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1071/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I dodaje się tiret w następującym brzmieniu:
„— mięso drobiowe”;
- 2) w załączniku II dodaje się tekst ustanowiony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2060/2004 (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 11.7.2005, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1071/2005 dodaje się poniższe wytyczne dotyczące mięsa drobiowego:

„MIĘSO DROBIOWE

1. Przegląd sytuacji

Wynikiem załamania zaufania konsumentów był znaczny spadek konsumpcji mięsa drobiowego związany z nagłaśnianiem przez media problemów związanych z ptasią grypą. Należy zatem wzmacnić zaufanie konsumentów do mięsa drobiowego pochodzącego ze Wspólnoty.

Aby osiągnąć ten cel, należy dostarczyć obiektywne informacje dotyczące wspólnotowych systemów produkcji (norm handlowych) i zapewnić kontrole dodatkowo wymagane poza wymogami stawianymi przez ogólne prawodawstwo dotyczące kontroli i bezpieczeństwa żywności.

2. Cele

- Zakres kampanii informacyjnych i promocyjnych jest ograniczony do produktów wyprodukowanych w UE.
- Celem tych kampanii jest:
  - zagwarantowanie obiektywnych i wyczerpujących informacji na temat wspólnotowych i krajowych systemów produkcji w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów dotyczących produktów z mięsa drobiowego; w szczególności zapewnienie konsumentom wyczerpujących i dokładnych informacji na temat norm handlowych;
  - informowanie konsumentów o różnorodności, właściwościach organoleptycznych i wartościach odżywczych mięsa drobiowego;
  - zwrócenie uwagi konsumentów na informacje dotyczące historii produktu.

3. Główni adresaci

- Konsumenty i stowarzyszenia konsumenckie
- Osoby odpowiedzialne za zakupy w gospodarstwach domowych
- Instytucje (restauracje, szpitale, szkoły itd.)
- Dystrybutorzy i stowarzyszenia dystrybutorów
- Dziennikarze i osoby kształtujące opinię publiczną

4. Główne przesłania

- Mięso drobiowe wprowadzone do obrotu na terytorium UE podlega wspólnotowym przepisom obejmującym cały łańcuch produkcji, ubój i konsumpcję.
- Stosowanie środków bezpieczeństwa, w tym kontroli.
- Ogólne rady dotyczące higieny związane z obróbką produktów żywnościowych pochodzenia zwierzęcego.

5. Główne narzędzia

- Internet
- Kontakty PR z mediami i reklama (prasa naukowa i specjalistyczna, czasopisma kobiece, dzienniki, czasopisma kulinarne)
- Kontakty ze stowarzyszeniami konsumenckimi
- Środki komunikacji audiowizualnej
- Dokumentacja pisemna (ulotki, broszury itd.)
- Informacja w punktach sprzedaży

6. Czas trwania i zakres programów

Programy te powinny mieć przynajmniej zasięg krajowy lub obejmować kilka państw członkowskich.

Czas trwania od dwunastu do dwudziestu czterech miesięcy, przy czym pierwszeństwo mają wieloletnie programy, w których uzasadnione cele są wyznaczone dla każdego etapu.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1023/2006

z dnia 5 lipca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 958/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady 2003/286/WE w zakresie koncesji w formie wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty zbożowe pochodzące z Republiki Bułgarii i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2809/2000

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 958/2003 wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając decyzję Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. dotyczącą sfinalizowania Protokołu dostosowania handlowych aspektów Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 2,

1) dodaje się art. 1a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 1a

Zgodnie z art. 2 ust. 1 podmiot gospodarczy może złożyć tylko jeden wniosek o wydanie pozwolenia na import obejmującego dany okres. Jeżeli podmiot gospodarczy składa więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski zostają odrzucone, a zabezpieczenia wniesione w dniu złożenia wniosków zostają przejęte przez zainteresowane państwo członkowskie.”;

a także mając na uwadze, co następuje:

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Zgodnie z decyzją 2003/286/WE Wspólnota podejmuje środki w celu ustanowienia na każdy rok gospodarczy przywozowych kontyngentów taryfowych o zerowej stawce celnej na pszenicę, mieszkankę żyta z pszenicą, gluten pszenny oraz kukurydzę pochodzące z Republiki Bułgarii.

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

(2) W świetle dotychczasowych doświadczeń zdobytych podczas stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 958/2003⁽²⁾ należy wyjaśnić i uprościć niektóre przepisy wspomnianego rozporządzenia.

„1. Wnioski o pozwolenia na przywóz składane są właściwym organom państw członkowskich najpóźniej do godziny 13.00 czasu brukselskiego w drugi poniedziałek każdego miesiąca.

(3) W celu upewnienia się co do autentyczności ilości wnioskowanych przez sam podmiot gospodarczy należy jasno określić wymóg podmiotu do złożenia tylko jednego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz obejmującego dany okres, przewidując zarazem sankcje w przypadku nieprzestrzegania tego wymogu.

Wnioskodawca składa swój wniosek we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym jest on zarejestrowany do celów podatku VAT.

(4) Dlatego też rozporządzenie (WE) nr 958/2003 należy odpowiednio zmienić.

Każdy wniosek o pozwolenie odnosi się do ilości nieprzekraczającej ilości dostępnej na przywóz właściwego produktu w ciągu danego roku gospodarczego.”;

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

b) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Jeżeli całkowite ilości dla każdego z danych produktów od początku roku gospodarczego oraz ilość określona w ust. 2 przekraczają limit kontyngentu na dany rok gospodarczy, Komisja ustala, nie później niż trzeciego dnia roboczego od daty złożenia wniosków, pojedynczy wskaźnik przydziału, który stosuje się do ilości, o jakie wnioskowano.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 4.6.2003, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1046/2005 (Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 79).

c) ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Po ewentualnym zastosowaniu współczynników przydziału, ustalonych zgodnie z ust. 3, właściwe władze państw członkowskich wydają, czwartego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku, pozwolenia na przywóz odpowiadające wnioskowi przesłanym Komisji zgodnie z ust. 2.

kazują Komisji drogą elektroniczną, w oparciu o wzór wskazany w Załączniku, całkowitą ilość wynikającą z sumowania ilości, na które tego samego dnia wydano pozwolenia na przywóz.”.

Artykuł 2

Najpóźniej do godziny 18.00 czasu brukselskiego w dniu wydawania pozwoleń na przywóz właściwe władze prze-

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1024/2006

z dnia 5 lipca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 573/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady 2003/18/WE w zakresie koncesji w formie wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty zbożowe pochodzące z Rumunii i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2809/2000

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 573/2003 wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając decyzję Rady 2003/18/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotyczącą sfinalizowania Protokołu dostosowania handlowych aspektów Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 2,

1) dodaje się art. 1a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 1a

Zgodnie z art. 2 ust. 1 podmiot gospodarczy może złożyć tylko jeden wniosek o wydanie pozwolenia na import obejmującego dany okres. Jeżeli podmiot gospodarczy składa więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski zostają odrzucone, a zabezpieczenia wniesione w dniu złożenia wniosków zostają przejęte przez zainteresowane państwo członkowskie.”;

a także mając na uwadze, co następuje:

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Zgodnie z decyzją 2003/18/WE Wspólnota podejmuje środki w celu ustanowienia na każdy rok gospodarczy przywozowych kontyngentów taryfowych o zerowej stawce celnej na pszenicę, mieszkankę żyta z pszenicą oraz kukurydzę pochodzące z Rumunii.

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

(2) W świetle dotychczasowych doświadczeń zdobytych podczas stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 573/2003⁽²⁾ należy wyjaśnić i uprościć niektóre przepisy wspomnianego rozporządzenia.

„1. Wnioski o pozwolenia na przywóz składane są właściwym organom państw członkowskich najpóźniej do godziny 13.00 czasu brukselskiego w drugi poniedziałek każdego miesiąca.

(3) W celu upewnienia się co do autentyczności ilości wnioskowanych przez sam podmiot gospodarczy należy jasno określić wymóg podmiotu do złożenia tylko jednego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz obejmującego dany okres, przewidując zarazem sankcje w przypadku nieprzestrzegania tego wymogu.

Wnioskodawca składa swój wniosek we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym jest on zarejestrowany do celów podatku VAT.

(4) Dlatego też rozporządzenie (WE) nr 573/2003 należy odpowiednio zmienić.

Każdy wniosek o pozwolenie odnosi się do ilości nieprzekraczającej ilości dostępnej na przywóz właściwego produktu w ciągu danego roku gospodarczego.”;

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zboż,

b) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Jeżeli całkowite ilości dla każdego z danych produktów od początku roku gospodarczego oraz ilość określona w ust. 2 przekraczają limit kontyngentu na dany rok gospodarczy, Komisja ustala, nie później niż trzeciego dnia roboczego od daty złożenia wniosków, pojedynczy wskaźnik przydziału, który stosuje się do ilości, o jakie wnioskowano.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 82 z 29.3.2003, str. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

c) ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Po ewentualnym zastosowaniu współczynników przydziału, ustalonych zgodnie z ust. 3, właściwe władze państw członkowskich wydają, czwartego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku, pozwolenia na przywóz odpowiadające wnioskowi przesłanym Komisji zgodnie z ust. 2.

Najpóźniej do godziny 18.00 czasu brukselskiego w dniu wydawania pozwoleń na przywóz właściwe władze prze-

kazują Komisji drogą elektroniczną, w oparciu o wzór wskazany w Załączniku, całkowitą ilość wynikającą z sumowania ilości, na które tego samego dnia wydano pozwolenia na przywóz.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1025/2006**z dnia 5 lipca 2006 r.****ustalające ostateczną stawkę refundacji wywozowych i wartość procentową wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny oraz jabłka)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 z dnia 8 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do refundacji wywozowych do owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 557/2006 ⁽³⁾ ustala ilości indykatywne, dla których mogą zostać wydane pozwolenia na wywóz w systemie B.
- (2) Należy więc ustalić ostateczną stawkę refundacji na poziomie stawki indykatywnej i wartość procentową

wydawania dla wnioskowanych ilości w odniesieniu do pozwoleń w systemie B, o które wnioskowano od 16 maja do 30 czerwca 2006 r., dla pomidorów, pomarańczy, cytryn oraz jabłek,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o pozwolenia na wywóz w systemie B, złożonych z tytułu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 557/2006 między 16 maja a 30 czerwca 2006 r., stosowana wartość procentowa wydawania i stosowana stawka refundacji są określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 6.4.2006, str. 65.

ZAŁĄCZNIK

Wartości procentowe wydawania wnioskowanych ilości i stawki refundacji stosowane w odniesieniu do pozwoleń w systemie B, o które wnioskowano od 16 maja do 30 czerwca 2006 r. (pomidory, pomarańcze, cytryny oraz jabłka)

Produkt	Stawka refundacji (EUR/t netto)	Wartość procentowa wydawania wnioskowanych ilości
Pomidory	30	100 %
Pomarańcze	39	100 %
Cytryny	60	100 %
Jabłka	33	100 %

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1026/2006**z dnia 5 lipca 2006 r.****ustalające współczynnik przydziału, który stosuje się w ramach kontyngentu taryfowego do przywozu kukurydzy z państw trzecich, przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 969/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 969/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. otwierające i określające zarządzanie kontyngentem taryfowym Wspólnoty na przywóz kukurydzy z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 969/2006 otworzyło roczny kontyngent taryfowy na 242 074 tony kukurydzy (numer porządkowy 09.4131).
- (2) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 969/2006 ustalił na 242 074 tony ilość transzy nr 2 na okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r.

- (3) Ilości objęte wnioskami złożonymi do poniedziałku 3 lipca 2006 r. do godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 969/2006, przekraczają dostępne ilości. Należy zatem określić, w jakiej mierze pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości objętych wnioskami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu na kukurydzę, złożony do poniedziałku 3 lipca 2006 r. do godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) i przekazany Komisji zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 969/2006, zostaje uwzględniony do wysokości 0,46439 % ilości objętych wnioskami.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, str. 44.

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (WE) nr 1027/2006**z dnia 14 czerwca 2006 r.****w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do instytucji pocztowych przyjmujących depozyty od rezydentów obszaru euro innych niż monetarne instytucje finansowe****(EBC/2006/8)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, iż w celu realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), posiada prawo do zbierania informacji statystycznych od populacji sprawozdającej w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Artykuł 2 ust. 2 lit. b) stanowi ponadto, że instytucje pocztowe są częścią populacji sprawozdającej w zakresie niezbędnym do realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC między innymi w obszarze statystyki pieniężnej i bankowej.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (ECB/2001/13) ⁽²⁾ przyjęto w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 2533/98. Na mocy art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) rzeczywista populacja sprawozdająca obejmuje monetarne instytucje finansowe (MIF) będące rezydentami uczestniczących państw członkowskich.
- (3) Agregaty monetarne obszaru euro oraz czynniki ich kreacji wyliczane są głównie z danych bilansowych MIF zbieranych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13). Jednakże agregaty monetarne obszaru euro obejmują nie tylko zobowiązania pieniężne MIF wobec rezydentów obszaru euro innych niż MIF, z wyjątkiem instytucji rządowych szczebla centralnego, ale również zobowiązania pieniężne instytucji rządowych szczebla centralnego wobec rezydentów obszaru euro innych niż MIF, z wyjątkiem instytucji rządowych szczebla centralnego. Dlatego też uzupełniające informacje statystyczne dotyczące zobowiązań depozytowych instytucji rządowych szczebla centralnego oraz gotówki

i papierów wartościowych wyemitowanych przez MIF w posiadaniu instytucji rządowych szczebla centralnego zbierane są obecnie na mocy wytycznych EBC/2003/2 z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie niektórych wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego oraz procedur przekazywania przez krajowe banki centralne informacji statystycznych z obszaru statystyki pieniężnej i bankowej ⁽³⁾.

- (4) W niektórych uczestniczących państwach członkowskich poczty nie są zaliczane do sektora instytucji rządowych szczebla centralnego, na mocy Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych we Wspólnocie (ESA 95) ⁽⁴⁾, a ich działalność nie ogranicza się do przyjmowania depozytów jedynie w imieniu ich krajowego Skarbu Państwa, przy czym mogą one przyjmować depozyty na własny rachunek. Dlatego też niemożliwe jest obecnie zbieranie informacji statystycznych o takich depozytach w ramach wytycznych EBC/2003/2.
- (5) Instytucje pocztowe przyjmujące depozyty prowadzą w tym zakresie działalność podobną do tej realizowanej przez MIF. Dlatego też oba rodzaje jednostek powinny podlegać podobnym wymogom sprawozdawczości statystycznej w zakresie, w jakim wymogi te są istotne dla ich działalności.
- (6) Aby zapewnić takie zharmonizowane traktowanie oraz dostępność informacji statystycznych o depozytach przyjmowanych przez instytucje pocztowe, niezbędne jest przyjęcie nowego rozporządzenia nakładającego wymogi sprawozdawcze na te jednostki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- określenia „uczestniczące państwo członkowskie”, „instytucje sprawozdające” i „rezydent” mają takie samo znaczenie jak zdefiniowane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2423/2001 (EBC/2004/21) (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, str. 42).

⁽³⁾ Dz.U. L 241 z 26.9.2003, str. 1. Wytyczne zmienione przez wytyczne EBC/2005/4 (Dz.U. L 109 z 29.4.2005, str. 6).

⁽⁴⁾ Przyjętego przez Radę Unii Europejskiej rozporządzeniem (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 1).

— określenie „instytucja pocztowa” oznacza pocztę zaliczaną do sektora „przedsiębiorstwa niefinansowe” (sektor 11 ESA 95) i, poza świadczeniem usług pocztowych, przyjmującą depozyty od rezydentów obszaru euro innych niż MIF w celu świadczenia dla swoich deponentów usług w zakresie przelewów pieniężnych.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdająca

1. Rzeczywista populacja sprawozdająca obejmuje instytucje pocztowe będące rezydentami uczestniczących państw członkowskich.

2. Zarząd EBC może stworzyć i prowadzić listę instytucji pocztowych podlegających niniejszemu rozporządzeniu. KBC oraz EBC udostępnią wskazaną listę zamieszczonym na niej instytucjom pocztowym w odpowiedni sposób, co może obejmować przekaz za pomocą środków elektronicznych, przez Internet, bądź też, na wniosek zainteresowanej instytucji pocztowej, w formie papierowej. Lista będzie mieć wyłącznie informacyjny charakter. Tym niemniej, w przypadku gdy ostatnia udostępniona wersja listy jest nieprawidłowa, EBC nie nałoży sankcji na żadną instytucję pocztową, która nie wykonała w sposób odpowiedni swoich obowiązków sprawozdawczych w zakresie, w jakim wynikało to z jej zaufania do nieprawidłowej listy.

3. KBC mogą zwolnić instytucje pocztowe z wymogów przekazywania informacji statystycznych określonych w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że takie wymagane informacje statystyczne są już uzyskiwane z innych źródeł. KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w odpowiednim czasie w celu udzielenia lub wycofania, gdy to konieczne, zwolnienia z mocą obowiązującą od początku każdego roku, za zgodą EBC.

Artykuł 3

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdająca przekazuje miesięczne informacje statystyczne dotyczące stanów pozycji bilansowych na koniec miesiąca na rzecz KBC uczestniczącego państwa członkowskiego, którego rezydentem jest instytucja pocztowa.

2. Informacje statystyczne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do działalności prowadzonej na rachunek własny instytucji pocztowych i zostały określone w załącznikach I i II.

3. Informacje statystyczne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia przekazywane są zgodnie z minimalnymi standardami dotyczącymi przekazywania danych, rzetelności, zgod-

ności pojęciowej i trybu przekazywania korekt określonymi w załączniku III.

4. KBC określają i wdrażają postanowienia dotyczące sprawozdawczości obowiązujące rzeczywistą populację sprawozdającą, z uwzględnieniem rozwiązań przyjętych w danym kraju. KBC zapewniają, że postanowienia te pozwalają na pozyskanie informacji statystycznych wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz na rzetelne sprawdzenie ich zgodności z minimalnymi standardami dotyczącymi przekazywania danych, rzetelności, zgodności pojęciowej i trybu przekazywania korekt określonymi w załączniku III.

5. W przypadku połączenia, podziału czy innego rodzaju reorganizacji mogącej wpływać na wywiązanie się z obowiązków statystycznych, instytucja sprawozdająca uczestnicząca w tym procesie informuje odpowiedni KBC, gdy zamiar przeprowadzenia takiej operacji zostaje podany do wiadomości publicznej oraz we właściwym czasie przed połączeniem, podziałem czy reorganizacją, o planowanych procedurach mających na celu wypełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Termin przekazywania danych

KBC przesyłają informacje statystyczne przekazane zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 do EBC do końca każdego 15. dnia roboczego po zakończeniu miesiąca, którego informacje dotyczą. KBC decydują o terminie otrzymania danych od instytucji sprawozdających w celu dotrzymania tego terminu.

Artykuł 5

Zasady rachunkowości

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, zasadami rachunkowości stosowanymi przez instytucje pocztowe do celów sprawozdawczości określonej w niniejszym rozporządzeniu są te ustanowione w drodze przeniesienia do prawa krajowego dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych bilansów banków i innych instytucji finansowych⁽¹⁾, jak również te określone w innych międzynarodowych standardach rachunkowości, w każdym przypadku w zakresie, w jakim odnoszą się do instytucji pocztowych. Z zastrzeżeniem praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w uczestniczących państwach członkowskich, do celów statystycznych wszystkie aktywa i pasywa finansowe wykazywane są w ujęciu brutto.

2. Depozyty i kredyty wykazywane są według wartości nominalnej jako stan na koniec miesiąca w ujęciu brutto. Wartość nominalna oznacza kwotę kapitału, którą dłużnik jest zgodnie z umową zobowiązany spłacić wierzycielowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1.

3. KBC mogą zezwolić na wykazywanie kredytów, na które utworzono rezerwę, w ujęciu netto oraz wykazywanie skupionych wierzytelności według ceny uzgodnionej w chwili ich nabycia, pod warunkiem że praktyki takie są stosowane przez wszystkie rezydenckie instytucje sprawozdające i są niezbędne do zachowania ciągłości wyceny statystycznej kredytów w stosunku do danych przekazywanych przed styczniem 2005 r.

Artykuł 6

Weryfikacja i obowiązkowe gromadzenie danych

Prawo do weryfikacji lub obowiązkowego gromadzenia informacji, które instytucje sprawozdające dostarczają zgodnie z wymogami sprawozdawczości statystycznej określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jest wykonywane przez KBC bez uszczerbku dla prawa EBC do samodzielnego wykonania powyższego prawa. Prawo to jest wykonywane w szczególności wówczas, gdy instytucja pocztowa zaliczona do rzeczywistej populacji sprawozdającej nie przestrzega minimalnych stan-

dardów przekazywania danych, rzetelności, zgodności pojęciowej oraz trybu przesyłania korekt określonych w załączniku III.

Artykuł 7

Postanowienia końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 14 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I
WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

Tabela
(Stany)
Dane miesięczne

	A. Instytucje krajowe						B. Instytucje pozostałych uczestniczących państw członkowskich															
	MIF		Instytucje inne niż MIF				MIF		Instytucje inne niż MIF													
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)		
POZYCJE BILANSU	w tym: instytucje kredytujące rezerwie, EBC i KBC		Instytucje rządowe i samorządowe		Pozostałe sektory krajowe				w tym: instytucje kredytujące rezerwie, EBC i KBC		Instytucje rządowe i samorządowe				Pozostałe sektory krajowe				C. Instytucje krajów reszty świata			
					Razem						Razem				Razem				D. Nieklasyfikowane sektory			
					Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S. 123 + S. 124)				Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (S. 125)		Przedsiębiorstwa finansowe (S. 11)		Gospodarstwa domowe + instytucje niemercyjne (S. 14 + S. 15)									
PASYWA																						
8. Gotówka w obiegu																						
9. Depozyty i inne zobowiązania do 1 roku powyżej 1 roku																						
9c. Euro																						
9.1c. Bieżące																						
9.2c. Terminowe do 1 roku powyżej 1 roku do 2 lat powyżej 2 lat																						
9.3c. Z terminem wypowiedzenia do 3 miesięcy (1) powyżej 3 miesięcy w tym: powyżej 2 lat																						
9.4c. Operacje z przyrzeczeniem odkupu																						
9x. Wałuty obce																						
9.1x. Bieżące																						

	A. Instytucje krajowe										B. Instytucje pozostałych uczestniczących państw członkowskich									
	Instytucje inne niż MIF										Instytucje inne niż MIF									
	Instytucje rządowe i samorządowe					Pozostałe sektory krajowe					Instytucje rządowe i samorządowe					Pozostałe sektory krajowe				
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
POZYCJE BILANSU	MIF	Instytucje rządowe i samorządowe	Razem	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S. 123 + S. 124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (S. 125)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S. 11)	Kredyty na cele konsumpcyjne	Kredyty mieszkaniowe	Pozostałe kredyty	MIF	Instytucje rządowe i samorządowe	Razem	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S. 123 + S. 124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S. 11)	Kredyty na cele konsumpcyjne	Kredyty mieszkaniowe	Pozostałe kredyty	C. Instytucje krajów reszty świata	D. Nieklasyfikowane sektory wo
AKTYWA																				
1. Gotówka w kasie																				
1e. W tym: euro																				
2. Kredyty, pożyczki i inne należności																				
do 1 roku																				
powyżej 1 roku do 5 lat																				
powyżej 5 lat																				
2e. W tym: euro																				
3. Dłużne papiery wartościowe																				
3e. Euro																				
do 1 roku																				
powyżej 1 roku do 2 lat																				
powyżej 2 lat																				
3x. Waluty obce																				
do 1 roku																				
powyżej 1 roku do 2 lat																				
powyżej 2 lat																				
4. Jednostki uczestnictwa FRP																				
5. Papiery z prawem do kapitału i udziały																				
6. Aktywa trwałe																				
7. Pozostałe aktywa																				

(1) W tym przenaszalne depozyty oszczędnościowe na żądanie.

Uwaga ogólna:

Wypełnianie są komórki oznaczone ramką.

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE ODNOSZĄCE SIĘ DO WYMOGÓW SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

Definicje ogólne

Do celów statystycznych instytucje pocztowe konsolidują działalność wszystkich swoich jednostek (zarejestrowanych siedzib lub centrali i/lub oddziałów) mających siedzibę na terytorium tego samego kraju. Do celów statystycznych nie dopuszcza się konsolidacji wykraczającej poza granice krajowe.

Jeżeli spółka macierzysta i jej jednostki zależne są instytucjami pocztowymi mającymi siedzibę na terytorium tego samego kraju, zezwala się spółce macierzystej na konsolidowanie w jej sprawozdaniach statystycznych działalności tych jednostek zależnych. Jednostki zależne są odrębnymi osobami prawnymi, w których inny podmiot posiada udział większościowy lub całkowity, natomiast oddziały nie posiadają osobowości prawnej i są całkowitą własnością spółki macierzystej.

Jeżeli instytucja pocztowa posiada oddziały na terytorium innych uczestniczących państw członkowskich, to zarejestrowana siedziba lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego uczestniczącego państwa członkowskiego uznaje swoje pozycje ze wszystkimi tymi oddziałami za pozycje z rezydentami innych uczestniczących państw członkowskich. Natomiast oddział mający siedzibę w określonym państwie członkowskim uznaje swoje pozycje z zarejestrowaną siedzibą lub centralą albo innymi oddziałami tej samej instytucji, mającymi siedzibę na terytoriach innych uczestniczących państw członkowskich, za pozycje z rezydentami innych uczestniczących państw członkowskich.

Jeżeli instytucja pocztowa posiada oddziały poza terytorium uczestniczących państw członkowskich, to jej zarejestrowana siedziba lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego uczestniczącego państwa członkowskiego uznaje pozycje ze wszystkimi tymi oddziałami za pozycje z rezydentami krajów reszty świata. Natomiast oddział mający siedzibę w określonym państwie członkowskim uznaje swoje pozycje z zarejestrowaną siedzibą lub centralą albo innym oddziałem tej samej instytucji, mającymi siedzibę poza uczestniczącymi państwami członkowskimi, za pozycje z rezydentami krajów reszty świata.

Instytucje pocztowe mające siedzibę w „oazach podatkowych” traktuje się ze statystycznego punktu widzenia jako rezydentów terytoriów, na których te oazy się znajdują.

Definicje sektorów

ESA 95 stanowi standard klasyfikacji sektorów. Partnerzy operacji z instytucjami pocztowymi, którzy mają siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, klasyfikowani są zgodnie z ich krajową klasyfikacją sektorową lub instytucjonalną, zgodnie z listą MIF utworzoną do celów statystycznych oraz wskazówkami dla sektoryzacji sektorowej klientów zamieszczonymi w instrukcji w sprawie sektoryzacji w statystyce pieniężnej i bankowej („Wskazówki dla klasyfikacji sektorowej klientów”) EBC, które zgodne są, w jak największym możliwym stopniu, z zasadami klasyfikacji spójnymi z ESA 95.

„MIF” obejmują następujące sektory i podsektory:

- *monetarne instytucje finansowe (MIF)*: rezydenckie instytucje kredytowe zdefiniowane w prawie wspólnotowym oraz inne rezydenckie instytucje finansowe, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów i/lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF oraz udzielaniu kredytów i/lub inwestowaniu w papiery wartościowe na własny rachunek,
- *instytucje kredytowe*: zgodnie z definicją prawa wspólnotowego ⁽¹⁾; a) przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych środków zwrotnych od ludności ⁽²⁾ oraz udzielaniu kredytów na własny rachunek; lub b) instytucja pieniądza elektronicznego w znaczeniu dyrektywy 2000/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością ⁽³⁾,
- *banki centralne*: krajowe banki centralne uczestniczących państw członkowskich i EBC,
- *fundusze rynku pieniężnego*: przedsiębiorstwa wspólnego inwestowania, których jednostki uczestnictwa są, pod względem płynności, bliskimi substytutami depozytów oraz które inwestują głównie w instrumenty rynku pieniężnego i/lub jednostki uczestnictwa FRP, i/lub inne przenaszalne instrumenty dłużne z terminem zapadalności do jednego roku włącznie, i/lub depozyty bankowe, i/lub które przynoszą stopę zwrotu zbliżoną do stóp procentowych instrumentów rynku pieniężnego,
- *pozostałe monetarne instytucje finansowe*: pozostałe rezydenckie instytucje finansowe spełniające definicję MIF niezależnie od charakteru ich działalności.

⁽¹⁾ Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. dotyczącej podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1), ostatnio zmienionej dyrektywą 2006/29/WE (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 50), oraz z wszelkimi późniejszymi zmianami.

⁽²⁾ W tym również przychody ze sprzedaży obligacji bankowych.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, str. 39. Dyrektywa z późniejszymi zmianami.

Instytucje bankowe z siedzibą poza państwami członkowskimi nazywane są „bankami”, a nie MIF. Podobnie termin „instytucje inne niż MIF” odnosi się tylko do państw członkowskich; w odniesieniu do innych krajów właściwe jest określenie „instytucje niebankowe”. „Instytucje inne niż MIF” obejmują następujące sektory i podsektory:

- *instytucje rządowe i samorządowe*: jednostki rezydenckie, których działalność polega głównie na wytwarzaniu towarów i usług nierynkowych przeznaczonych do spożycia indywidualnego i zbiorowego i/lub na redystrybucji dochodu narodowego i dóbr (ESA 95, par. 2.68–2.70),
- *instytucje rządowe szczebla centralnego*: państwowe służby administracyjne i inne agencje centralne, których kompetencje obejmują całe terytorium ekonomiczne kraju, z wyjątkiem zarządzania funduszami ubezpieczeń społecznych (ESA 95, par. 2.71),
- *instytucje rządowe szczebla regionalnego*: odrębne jednostki instytucjonalne sprawujące niektóre funkcje rządu na szczeblu niższym niż centralny i wyższym niż samorządowy, z wyjątkiem zarządzania funduszami ubezpieczeń społecznych (ESA 95, par. 2.72),
- *instytucje samorządowe*: administracja publiczna, której kompetencje obejmują jedynie lokalną część terytorium ekonomicznego kraju, z wyjątkiem lokalnych agencji funduszy ubezpieczeń społecznych (ESA 95, par. 2.73),
- *fundusze ubezpieczeń społecznych*: centralne, regionalne i lokalne jednostki instytucjonalne, których podstawową działalnością jest zabezpieczenie świadczeń społecznych (ESA 95, par. 2.74).

Pozostałe sektory krajowe, tj. rezydenci inni niż MIF oraz instytucje rządowe i samorządowe, obejmują:

- *pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe*: niemonetarne przedsiębiorstwa finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo (z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych), których działalność polega głównie na pośrednictwie finansowym polegającym na zaciąganiu zobowiązań w formie innej niż gotówka, depozyty i/lub bliskie substytuty depozytów od jednostek instytucjonalnych innych niż MIF (ESA 95, par. 2.53–2.56). Do podsektora tego zalicza się również pomocnicze instytucje finansowe obejmujące wszystkie przedsiębiorstwa finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo, które głównie prowadzą pomocniczą działalność finansową (ESA 95, par. 2.57–2.59),
- *instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne*: niemonetarne przedsiębiorstwa finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo, których działalność polega głównie na pośrednictwie finansowym będącym konsekwencją podziału ryzyka (ESA 95, par. 2.60–2.67),
- *przedsiębiorstwa niefinansowe*: przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo niezajmujące się pośrednictwem finansowym, których główną działalnością jest wytwarzanie towarów rynkowych i usług niefinansowych (ESA 95, par. 2.21–2.31),
- *gospodarstwa domowe*: osoby fizyczne lub grupy osób będące konsumentami i producentami towarów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny oraz producentami towarów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem że ich działalność nie jest tożsama z działalnością jednostek typu przedsiębiorstwo. Do podsektora tego zalicza się instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych, których działalność polega głównie na wytwarzaniu towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych (ESA 95, par. 2.75–2.88).

Dalsze wskazówki dotyczące klasyfikacji sektorowej partnerów operacji innych niż MIF z siedzibą poza terytorium krajowym znajdują się w przewodniku EBC w sprawie sektoryzacji w statystyce pieniężnej i bankowej.

Definicje kategorii instrumentów

Definicje kategorii aktywów i pasywów uwzględniają właściwości różnych systemów finansowych. Niektóre kategorie aktywów i pasywów podzielone zostały według terminów pierwotnych. Termin pierwotny oznacza określony okres obowiązywania instrumentu finansowego, przed którym nie można go wykupić (np. dłużne papiery wartościowe) lub jego wcześniejszy wykup spowoduje pewne restrykcje (np. niektóre rodzaje depozytów). Termin wypowiedzenia oznacza okres pomiędzy zawiadomieniem przez posiadacza o zamiarze wykupu instrumentu a dniem, w którym posiadacz może zamienić ten instrument na gotówkę bez żadnych restrykcji. Instrumenty finansowe podzielone są według terminu wypowiedzenia tylko wówczas, gdy nie są instrumentami terminowymi.

Poniższe tabele przedstawiają szczegółowy standardowy opis kategorii instrumentów, które KBC przenoszą na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Innymi słowy, tabele te nie stanowią wykazu pojedynczych instrumentów finansowych.

Szczegółowy opis kategorii instrumentów miesięcznego zintegrowanego bilansu sektora MIF
AKTYWA

Kategoria	Opis
1. Gotówka w kasie	Banknoty i monety denominowane w euro i walutach obcych znajdujące się w obiegu, wykorzystywane zwykle do dokonywania płatności.
2. Kredyty, pożyczki i inne należności	<p>Do celów sprawozdawczości pozycja ta obejmuje środki wypłacone przez instytucje sprawozdające kredytobiorcom, które istnieją w formie zdematerializowanej lub posiadają formę jednego dokumentu (nawet jeśli jest on zbywalny). Pozycja ta obejmuje aktywa w formie depozytów.</p> <ul style="list-style-type: none"> — depozyty złożone w MIF — kredyty w sytuacji nieprawidłowej, które nie zostały spłacone lub spisane w ciężar rezerw <p>Za kredyty w sytuacji nieprawidłowej uważa się kredyty przeterminowane lub w inny sposób zagrożone. KBC określa, czy kredyty w sytuacji nieprawidłowej wykazywane są w ujęciu brutto czy też pomniejszane o rezerwy celowe.</p> <ul style="list-style-type: none"> — niezbywalne papiery wartościowe <p>Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, patrz również „kredyty w obrocie”</p> <ul style="list-style-type: none"> — kredyty w obrocie <p>Kredyty, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, klasyfikuje się w aktywnej pozycji „kredyty, pożyczki i inne należności”, pod warunkiem że będą nadal ewidencjonowane na podstawie jednego dokumentu i, co do zasady, będą przedmiotem obrotu jedynie okazjonalnie.</p> <ul style="list-style-type: none"> — zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów <p>Podporządkowane instrumenty dłużne stanowią podporządkowaną należność od instytucji emitującej, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi (np. depozytów/kredytów), co nadaje tym instrumentom cech „papierów wartościowych z prawem do kapitału i udziałów”. Do celów statystycznych zadłużenie podporządkowane klasyfikuje się zgodnie z charakterem instrumentu finansowego, tj. albo jako „kredyty”, albo „dłużne papiery wartościowe”. W przypadku gdy portfel wszystkich rodzajów podporządkowanych wierzytelności przysługujących danej instytucji pocztowej wykazywany jest do celów statystycznych jako jedna liczba, wówczas liczbę tę klasyfikuje się w pozycji „dłużne papiery wartościowe” na tej podstawie, iż zadłużenie podporządkowane ma w przeważającej mierze formę papierów wartościowych, a nie kredytów.</p> <ul style="list-style-type: none"> — należności z tytułu operacji z przyrzeczeniem odkupu <p>Zapis przeciwstawny do gotówki zapłaconej w zamian za papiery wartościowe zakupione przez instytucję sprawozdającą.</p> <p>Poniższych pozycji nie zalicza się do kredytów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa <p>Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa („kredyty powiernicze”) to kredyty udzielone w imieniu jednej strony („powiernika”) na rzecz strony trzeciej („beneficjenta”). Do celów statystycznych kredyty powiernicze nie są wykazywane w bilansie powiernika w przypadku gdy ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności pozostają po stronie beneficjenta. Ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności pozostają po stronie beneficjenta w przypadku gdy: i) beneficjent przyjmuje ryzyko kredytowe (tj. powiernik jest odpowiedzialny jedynie za administracyjne zarządzanie kredytem); lub ii) inwestycja dokonana przez beneficjenta jest zabezpieczona przed ryzykiem straty, w razie gdyby nastąpiła likwidacja działalności powiernika (tj. kredyt powierniczy nie stanowi części aktywów powiernika, które podlegają podziałowi w razie upadłości).</p>

Kategoria	Opis
3. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalne i zazwyczaj są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku oraz które nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do emitenta. Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — papiery wartościowe, które dają posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych i/lub do wypłaty określonej kwoty w określonym terminie (lub terminach) lub począwszy od daty określonej w chwili emisji — kredyty zbywalne, które zostały zrestrukturyzowane na dużą liczbę jednakowych dokumentów i które mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych (patrz również: „kredyty w obrocie” w kategorii 2) — zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych (patrz również: „zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów” w kategorii 2) — dla zachowania spójności traktowania operacji z przyzręczeniem odkupu, papiery wartościowe pożyczone w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych (<i>securities lending</i>) pozostają w bilansie pierwotnego posiadacza (i nie będą przenoszone do bilansu tymczasowego nabywcy) w przypadku wyrażonego przyzręczenia (a nie zwykłej opcji), ze operacja zostanie odwrócona
3a. Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Zbywalne dłużne papiery wartościowe (w formie dokumentu lub zdemateryalizowanej) z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie — Zbywalne kredyty z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie zrestrukturyzowane na dużą liczbę jednakowych dokumentów, które mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych — Zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie
3b. Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Zbywalne dłużne papiery wartościowe (w formie dokumentu lub zdemateryalizowanej) z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie — Zbywalne kredyty z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie zrestrukturyzowane na dużą liczbę jednakowych dokumentów, które mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych — Zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie
4. Jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego	<p>Pozycja ta obejmuje portfel jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FRP. FRP są przedsiębiorstwami wspólnego inwestowania, których jednostki uczestnictwa są, pod względem płynności, bliskimi substytutami depozytów oraz które inwestują głównie w instrumenty rynku pieniężnego i/lub jednostki uczestnictwa FRP, i/lub inne przenaszalne instrumenty dłużne z terminem zapadalności do jednego roku włącznie, i/lub depozyty bankowe, i/lub które przynoszą stopę zwrotu zbliżoną do stóp procentowych instrumentów rynku pieniężnego.</p>

PASYWA

Kategoria	Opis
9. Depozyty i inne zobowiązania	<p>Kwoty należne wierzycielom od instytucji sprawozdających, inne niż te wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Do celów sprawozdawczości kategorię tę przedstawia się w podziale na depozyty i inne zobowiązania bieżące, terminowe, z terminem wypowiedzenia oraz operacje z przyrzeczeniem odkupu.</p> <p>„Depozyty i inne zobowiązania” obejmują również „kredyty” jako zobowiązania MIF. Z punktu widzenia definicji kredyty to kwoty otrzymane przez instytucje pocztowe, które nie są skonstruowane w postaci „depozytów”. ESA 95 wyróżnia „kredyty” i „depozyty” na podstawie identyfikacji strony inicjującej (jeżeli jest nią kredytobiorca, instrument jest kredytem, ale jeżeli jest nią kredytodawca, wówczas mamy do czynienia z depozytem), chociaż w praktyce znaczenie tego rozróżnienia zmienia się w zależności od krajowej struktury finansowej. W sprawozdawczości „kredyty” nie są wykazywane jako odrębna pozycja pasywnej strony bilansu. Zamiast tego kwoty uznane za „kredyty” klasyfikuje się, bez ich wyodrębniania, w pozycji „zobowiązania depozytowe”, o ile nie są one instrumentami zbywalnymi. Jest to zgodne z powyższą definicją „zobowiązania depozytowe”.</p> <p>Niezbywalne instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje sprawozdającą są zazwyczaj klasyfikowane jako „zobowiązania depozytowe”. Instrumenty można określać mianem „niezbywalnych” w tym znaczeniu, że istnieją ograniczenia co do przenoszenia prawa własności instrumentu, co oznacza, że nie mogą one być wprawiana na rynek albo, chociaż z technicznego punktu widzenia są zbywalne, nie mogą być przedmiotem obrotu z uwagi na brak zorganizowanego rynku. Niezbywalne instrumenty emitowane przez instytucje sprawozdającą, które stały się zbywalne i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, należy przeklasyfikować do kategorii „dłużne papiery wartościowe”.</p> <p>Depozyty zabezpieczające złożone w ramach transakcji pochodnych należy klasyfikować jako „zobowiązania depozytowe” w przypadku, gdy stanowią one gotówkowe zabezpieczenie złożone w instytucjach pocztowych oraz w przypadku, gdy pozostają własnością depozytariusza i są mu wypłacane po zamknięciu transakcji. Na podstawie aktualnej praktyki rynkowej sugeruje się również, aby depozyty zabezpieczające otrzymane przez instytucje sprawozdającą były klasyfikowane jako „zobowiązania depozytowe” jedynie w części, w jakiej instytucja pocztowa otrzymała środki łatwo dostępne dla akcji kredytowej. W przypadku gdy część zabezpieczenia otrzymanego przez instytucję pocztową musi być przekazana innemu uczestnikowi rynku instrumentów pochodnych (np. izbie rozrachunkowej), jedynie część pozostającą w dyspozycji instytucji pocztowej należy zaklasyfikować jako „zobowiązania depozytowe”. Złożoność obecnej praktyki rynkowej może utrudniać identyfikację tych depozytów zabezpieczających, które są faktycznie podlegają zwrotowi, ponieważ na tym samym rachunku składane są różne rodzaje depozytów zabezpieczających lub tych depozytów zabezpieczających, które instytucja pocztowa może wykorzystać do akcji kredytowej. W takich przypadkach dopuszcza się klasyfikowanie depozytów zabezpieczających do „pozostałych pasywów” lub „zobowiązań depozytowych” w zależności od praktyki krajowej.</p> <p>„Środki zablokowane związane np. z umowami leasingowymi” klasyfikuje się jako zobowiązania z tytułu depozytów w kategorii „depozyty i inne zobowiązania terminowe” lub „depozyty z terminem wypowiedzenia” w zależności od terminu wymagalności czy postanowień umowy.</p> <p>Środki (depozyty) otrzymane na zasadzie powiernictwa nie są wykazywane w bilansie statystycznym instytucji pocztowej (patrz: „Kredyty powiernicze” w kategorii 2)</p>
9.1. Depozyty i inne zobowiązania bieżące	<p>Depozyty, które mogą być zamienione na gotówkę i/lub przeniesione na żądanie za pomocą czeku, polecenia przelewu, stałego zlecenia płatniczego, polecenia pobrania itp. bez znaczącej zwłoki, restrykcji lub kary. Do pozycji tej zalicza się również środki równoznaczne kwotom przedpłaconym w kontekście pieniądza elektronicznego, bądź w formie pieniądza elektronicznego „kartowego” (np. karty przedpłacone), bądź pieniądza elektronicznego „sieciovego”, wyemitowanego przez instytucje pocztowe. Pozycja ta nie obejmuje nieprzenaszalnych depozytów, które można wycofać na żądanie, ale operacja ta polega znacznym karom.</p> <ul style="list-style-type: none"> — środki (oprocentowane lub nieoprocentowane), które mogą być przeniesione na żądanie za pomocą czeku, polecenia przelewu, stałego zlecenia płatniczego, polecenia pobrania itp. bez znaczących restrykcji lub kary — środki (oprocentowane lub nieoprocentowane), które mogą być zamienione na gotówkę na żądanie lub następnego dnia po złożeniu depozytu bez znaczących restrykcji lub kary — środki (oprocentowane lub nieoprocentowane) równoznaczne kwotom przedpłaconym w kontekście pieniądza elektronicznego, bądź w formie pieniądza elektronicznego „kartowego” (np. karty przedpłacone), bądź pieniądza elektronicznego „sieciovego” — kredyty do zaplacenienia do końca następnego dnia, w którym zostały udzielone
9.2. Depozyty i inne zobowiązania terminowe	<p>Nieprzenaszalne depozyty, których nie można zamienić na gotówkę przed określonym terminem lub można zamienić na gotówkę przed tym określonym terminem, pod warunkiem że posiadacz poniesie pewną karę. Pozycja ta obejmuje również administracyjnie regulowane depozyty oszczędnościowe, w przypadku gdy kryterium wymagalności nie ma znaczenia (klasyfikowane do przedziału terminowego „powyżej dwóch lat”). Produkty finansowe z możliwością przedłużania należy klasyfikować zgodnie z ich pierwszym terminem. Chociaż depozyty terminowe mogą dawać możliwość wcześniejszego wykupu za uprzednim powiadomieniem, lub zwrotu na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar, to takie cechy nie są istotne do celów klasyfikacji.</p>

Kategoria	Opis
9.2a. Depozyty i inne zobowiązania z terminem do jednego roku włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Środki złożone na określony termin nie dłuższy niż jeden rok (z wyjątkiem depozytów z terminem pierwotnym jednego dnia), które nie są przenaszalne i nie mogą być zamienione na gotówkę przed terminem wymagalności — Środki złożone na określony termin nie dłuższy niż jeden rok, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone przed terminem za uprzednim powiadomieniem; w przypadku zgłoszenia takiego powiadomienia środki te należy zaklasyfikować w pozycji 9.3a — Środki złożone na określony termin nie dłuższy niż jeden rok, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar — Płatności zabezpieczające w ramach transakcji pochodnych, które zostaną zamknięte w ciągu jednego roku, stanowiące zabezpieczenia gotówkowe dla ochrony przed ryzykiem kredytowym, ale pozostające własnością deponenta i zwracane mu po zamknięciu transakcji — Kredyty zaewidencjonowane przez jeden dokument z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie — Niezbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje pocztowe (w formie zmateralizowanej lub zdematerializowanej) z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie — Zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez instytucje pocztowe w formie depozytów lub kredytów z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie
9.2b. Depozyty i inne zobowiązania z terminem powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Środki złożone na określony termin pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, które nie są przenaszalne i nie mogą być zamienione na gotówkę przed terminem wymagalności — Środki złożone na określony termin pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone przed terminem za uprzednim powiadomieniem; w przypadku zgłoszenia takiego powiadomienia środki te należy zaklasyfikować w pozycji 9.3a — Środki złożone na określony termin pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar — Płatności zabezpieczające w ramach transakcji pochodnych, które zostaną zamknięte w okresie pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, stanowiące zabezpieczenia gotówkowe dla ochrony przed ryzykiem kredytowym, ale pozostające własnością deponenta i zwracane mu po zamknięciu transakcji — Kredyty zaewidencjonowane przez jeden dokument z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie — Niezbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje pocztowe (w formie zmateralizowanej lub zdematerializowanej) z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie — Zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez instytucje pocztowe w formie depozytów lub kredytów z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie
9.3. Depozyty z terminem wypowiedzenia	<p>Nieprzenaszalne depozyty bez określonego terminu, których nie można zamienić na gotówkę bez uprzedniego wypowiedzenia, przed upływem którego zamiana na gotówkę jest niemożliwa lub możliwa jedynie z pewną karą. Kategoria ta obejmuje depozyty, które z prawnego punktu widzenia są wypłacane na żądanie, to podlegają karom i restrykcjom zgodnie z praktyką krajową (klasyfikowane do przedziału terminowego „do trzech miesięcy włącznie”) oraz rachunki inwestycyjne bez terminu wypowiedzenia lub ustalonego terminu wymagalności, z ograniczeniami dotyczącymi podejmowania środków (klasyfikowane do przedziału terminowego „powyżej trzech miesięcy”).</p>
9.3a. Depozyty z terminem wypowiedzenia do trzech miesięcy włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Środki złożone bez określonego terminu, które mogą być wycofane jedynie za uprzednim powiadomieniem nie dłuższym niż trzy miesiące; jeśli wycofanie jest możliwe przed upływem tego terminu (lub nawet na żądanie), wiąże się z koniecznością zapłaty kary — Nieprzenaszalne depozyty oszczędnościowe płatne na żądanie lub inne rodzaje depozytów detalicznych, które, chociaż są z prawnego punktu widzenia zwrotne na żądanie, to podlegają znacznym karom — Środki złożone na określony termin, które są nieprzenaszalne, z możliwością wcześniejszego wypłacenia za uprzednim powiadomieniem nie dłuższym niż trzy miesiące

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE STANDARDY OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAJĄCĄ

Instytucje sprawozdające powinny przestrzegać następujące minimalne standardy w celu spełnienia wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC:

1. Minimalne standardy przekazywania danych

- a) dane powinny być przekazywane do KBC w terminach wyznaczonych przez KBC;
- b) sprawozdania statystyczne powinny mieć postać i format zgodny z wymaganiami technicznymi określonymi przez KBC;
- c) instytucja sprawozdająca wyznacza osobę(-y), z którą(-ymi) należy się kontaktować;
- d) należy przestrzegać technicznych specyfikacji przekazywania danych do KBC.

2. Minimalne standardy rzetelności

- e) dane statystyczne powinny być poprawne:
  - wszystkie warunki liniowe powinny być spełnione (np. składowe muszą sumować się na kwoty ogółem);
  - dane powinny być spójne w czasie;
- f) instytucje sprawozdające powinny być w stanie dostarczyć informacji na temat wydarzeń wynikających z dostarczonych danych;
- g) wszystkie informacje statystyczne powinny być kompletne: istnienie luk powinno być potwierdzone, wyjaśnione wobec KBC i, tam, gdzie to możliwe, jak najszybciej uzupełnione;
- h) informacje statystyczne nie powinny mieć luk ciągłych i strukturalnych;
- i) przy technicznej transmisji danych instytucje sprawozdające powinny uwzględnić wymiary i miejsca dziesiętne;
- j) przy technicznej transmisji danych instytucje sprawozdające powinny przestrzegać zasad zaokrąglania określonych przez KBC.

3. Minimalne standardy zgodności pojęciowej

- k) informacje statystyczne powinny być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- l) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji instytucje sprawozdające powinny, tam, gdzie to właściwe, regularnie monitorować i oceniać różnice pomiędzy definicjami stosowanymi a tymi zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- m) instytucje sprawozdające powinny być w stanie wyjaśnić załamania w dostarczonych danych w porównaniu do danych z poprzednich okresów.

4. Minimalne standardy przekazywania korekt

- n) należy przestrzegać politykę i procedury przekazywania korekt określone przez EBC i KBC. Do korekt innych niż korekty normalne należy dołączyć noty wyjaśniające.
-

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 5 maja 2006 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2006/466/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2, w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Umowę z Nową Zelandią dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwaną dalej „Umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w Załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej Umowy.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie Umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 2 Umowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 maja 2006 r.

W imieniu Rady
K.-H. GRASSER
Przewodniczący

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

NOWA ZELANDIA,

z drugiej strony,

(zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”),

STWIERDZAJĄC, że zostały zawarte dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między kilkoma państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Nową Zelandią, zawierające postanowienia, które zostały uznane za sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie szeregu aspektów, które mogą zostać włączone do dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między tym państwem członkowskim a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a określonymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Nową Zelandią, które zostały uznane za sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą zostać doprowadzone do pełnej z nim zgodności w celu ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że w ramach niniejszej umowy celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią, ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Nowej Zelandii, ani zmiana odnoszących się do praw przewozowych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Postanowienia ogólne**

1. Do celów niniejszej Umowy „państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej; „Umawiająca się Strona” oznacza Umawiającą się Stronę niniejszej Umowy; „Strona” oznacza Umawiającą się Stronę odpowiedniej dwustronnej umowy dotyczącej usług lotniczych; „przewoźnik lotniczy” oznacza również przedsiębiorstwo lotnicze; „terytorium Wspólnoty Europejskiej” oznacza terytoria państw członkowskich, do których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną takiej

umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 2**Wyznaczenie, upoważnienie i cofnięcie**

1. Postanowienia ust. 3 i 4 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez dane państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień i zezwoleń udzielonych mu przez Nową Zelandię oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

2. Postanowienia ust. 3 i 4 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) do niniejszej Umowy w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przewoźnika lotniczego przez Nową Zelandię, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez dane państwo członkowskie oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

3. Po otrzymaniu takiego wyznaczenia i wniosków od wyznaczonego(-ych) przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) w wymaganej formie i w sposób wymagany dla zezwoleń eksploatacyjnych oraz dla zezwoleń technicznych, druga strona wydaje, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, właściwe upoważnienia i zezwolenia w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:

a) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez państwo członkowskie:

i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności wydaną przez państwo członkowskie zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej; i

ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; i

iii) przewoźnik lotniczy ma główne miejsce prowadzenia działalności na terytorium państwa członkowskiego, które wydało mu licencję na prowadzenie działalności; i

iv) przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i pozostaje pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw;

b) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez Nową Zelandię:

i) Nowa Zelandia sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym; oraz

ii) przewoźnik lotniczy ma główne miejsce prowadzenia działalności i siedzibę w Nowej Zelandii.

4. Każda ze stron może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć zezwolenie eksploatacyjne lub zezwolenia techniczne wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez drugą stronę, jeżeli:

a) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez państwo członkowskie:

i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności wydanej przez państwo członkowskie zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej; lub

ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; lub

iii) przewoźnik lotniczy nie ma głównego miejsca prowadzenia działalności na terytorium państwa członkowskiego, które wydało mu licencję na prowadzenie działalności; lub

iv) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i nie pozostaje pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw; lub

v) przewoźnik lotniczy otrzymał już zezwolenie eksploatacyjne zgodnie z dwustronną umową między Nową Zelandią a innym państwem członkowskim, a Nowa Zelandia może wykazać, że wykonywanie praw przewozowych zgodnie z niniejszą Umową na trasie, która zawiera punkt znajdujący się na terytorium tego innego państwa członkowskiego, stanowiłoby obejście ograniczeń praw przewozowych nałożonych przez tą inną umowę; lub

vi) wyznaczony przewoźnik lotniczy posiada certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie i nie istnieje dwustronna umowa dotycząca usług lotniczych między Nową Zelandią a tym państwem członkowskim, a to państwo członkowskie odmawia praw przewozowych przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez Nową Zelandię;

b) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez Nową Zelandię:

i) Nowa Zelandia nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym; lub

ii) przewoźnik nie ma głównego miejsca prowadzenia działalności i siedziby w Nowej Zelandii.

5. Wykonując swoje prawa na mocy ust. 4, i bez uszczerbku dla jej praw wynikających z ust. 4 lit. a) pkt v) i vi) niniejszego artykułu, Nowa Zelandia nie stosuje dyskryminacji między przewoźnikami lotniczymi z państw członkowskich ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3

Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Nowej Zelandii wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa, zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Nową Zelandią, mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to inne państwo członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4**Opodatkowanie paliwa lotniczego**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nakładania, na zasadzie niedyskryminacyjnej, podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego z państwa członkowskiego lub Nowej Zelandii, operującego między dwoma punktami na odpowiednich terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 5**Taryfy**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Nową Zelandię zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e) za przewóz w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej. Prawo Wspólnoty Europejskiej jest stosowane na zasadzie niedyskryminacyjnej.

3. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez państwa członkowskie zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e) za przewóz w całości wewnątrz Nowej Zelandii podlegają prawu Nowej Zelandii. Prawo Nowej Zelandii jest stosowane na zasadzie niedyskryminacyjnej.

Artykuł 6**Załączniki do Umowy**

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Brukseli, w dniu dwudziestego pierwszego czerwca dwa tysiące szóstego roku w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. W razie rozbieżności między wersjami językowymi pierwszeństwo ma wersja angielska.

Artykuł 7**Zmiany lub poprawki**

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Umawiające się Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą.

Artykuł 8**Wejście w życie**

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Umawiające się Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

2. Nie naruszając ust. 1, Umawiające się Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między państwami członkowskimi a Nową Zelandią, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

Artykuł 9**Wygaśnięcie**

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

- a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Nową Zelandią a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy były zawarte, podpisane lub tymczasowo stosowane
- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Federalnym Austrii a Rządem Nowej Zelandii, podpisana w Wiedniu dnia 14 marca 2002 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Austria”),
  - Umowa między Rządem Królestwa Belgii a Rządem Nowej Zelandii dotycząca usług lotniczych, podpisana w Wellington dnia 4 czerwca 1999 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Belgia”),
  - Umowa między Królestwem Danii a Nową Zelandią dotycząca usług lotniczych, podpisana w Wellington dnia 7 lutego 2001 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Dania”),

uzupełniona Umową o współpracy między państwami skandynawskimi w zakresie skandynawskiego systemu linii lotniczych (SAS – Scandinavian Airlines System) podpisaną w Wellington dnia 7 lutego 2001 r.,
  - Umowa między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Nowej Zelandii dotycząca usług lotniczych, podpisana w Paryżu dnia 9 listopada 1967 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Francja”),

ostatnio zmieniona wymianą pism z dnia 9 sierpnia 1971 r.,
  - Umowa między Republiką Federalną Niemiec a Nową Zelandią dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Bonn dnia 2 listopada 1987 r., ze zmianami (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Niemcy”),
  - Umowa między Rządem Irlandii a Rządem Nowej Zelandii dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Dublinie dnia 27 maja 1999 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Irlandia”),
  - Umowa między Rządem Nowej Zelandii a Rządem Republiki Włoskiej dotycząca usług lotniczych, podpisana w Rzymie we wrześniu 2001 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Włochy”),
  - Umowa między Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a Rządem Nowej Zelandii dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Wellington dnia 2 listopada 1992 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Luksemburg”),
  - projekt Umowy między Rządem Nowej Zelandii a Rządem Królestwa Niderlandów dotyczącej usług lotniczych pomiędzy i poza ich terytoriami załączony do protokołu ustaleń podpisanego w Hadze dnia 11 maja 1999 r. (zwany dalej „projektem umowy Nowa Zelandia–Niderlandy”),
  - Umowa między Królestwem Hiszpanii a Nową Zelandią dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Madrycie dnia 6 maja 2002 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Hiszpania”),
  - Umowa między Królestwem Szwecji a Nową Zelandią dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Wellington dnia 7 lutego 2001 r. (zwana dalej „umową Nowa Zelandia–Szwecja”),

uzupełniona Umową o współpracy między państwami skandynawskimi w zakresie skandynawskiego systemu linii lotniczych (SAS – Scandinavian Airlines System) podpisaną w Wellington dnia 7 lutego 2001 r.
- b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia parafowane lub podpisane między Nową Zelandią a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie ani nie były tymczasowo stosowane.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów zawartych w umowach wymienionych w załączniku I, o których mowa w art. 2–5 niniejszej Umowy

a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:

- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Austria,
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Belgia,
- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Dania,
- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Niemcy (*),
- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Irlandia (*),
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Włochy (*),
- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Luksemburg (*),
- artykuł 4 projektu umowy Nowa Zelandia–Niderlandy (*),
- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Hiszpania,
- artykuł 3 umowy Nowa Zelandia–Szwecja.

b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:

- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Austria,
- artykuł 5 umowy Nowa Zelandia–Belgia,
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Dania,
- artykuł 8 umowy Nowa Zelandia–Francja (*),
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Niemcy (*),
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Irlandia (*),
- artykuł 5 umowy Nowa Zelandia–Włochy (*),
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Luksemburg (*),
- artykuł 5 projektu umowy Nowa Zelandia–Niderlandy (*),
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Hiszpania,
- artykuł 4 umowy Nowa Zelandia–Szwecja.

c) Kontrola regulacyjna:

- artykuł 6 umowy Nowa Zelandia–Austria,
- artykuł 7 umowy Nowa Zelandia–Belgia,
- artykuł 13 umowy Nowa Zelandia–Dania,
- artykuł 11a umowy Nowa Zelandia–Niemcy,
- artykuł 6 umowy Nowa Zelandia–Irlandia,
- artykuł 11 umowy Nowa Zelandia–Włochy,
- artykuł 6 umowy Nowa Zelandia–Luksemburg,
- artykuł 12 projektu umowy Nowa Zelandia–Niderlandy,
- artykuł 11 umowy Nowa Zelandia–Hiszpania,
- artykuł 13 umowy Nowa Zelandia–Szwecja.

(*) Artykuł 2 ust. 2 niniejszej Umowy nie stosuje się do tych postanowień.

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- artykuł 7 umowy Nowa Zelandia–Austria,
- artykuł 10 umowy Nowa Zelandia–Belgia,
- artykuł 5 umowy Nowa Zelandia–Dania,
- artykuł 6 umowy Nowa Zelandia–Francja,
- artykuł 6 umowy Nowa Zelandia–Niemcy,
- artykuł 9 umowy Nowa Zelandia–Irlandia,
- artykuł 6 umowy Nowa Zelandia–Włochy,
- artykuł 8 umowy Nowa Zelandia–Luksemburg,
- artykuł 10 projektu umowy Nowa Zelandia–Niderlandy,
- artykuł 5 umowy Nowa Zelandia–Hiszpania,
- artykuł 5 umowy Nowa Zelandia–Szwecja.

e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:

- artykuł 11 umowy Nowa Zelandia–Austria,
  - artykuł 13 umowy Nowa Zelandia–Belgia,
  - artykuł 9 umowy Nowa Zelandia–Dania,
  - artykuł 10 umowy Nowa Zelandia–Francja,
  - artykuł 10 umowy Nowa Zelandia–Niemcy,
  - artykuł 12 umowy Nowa Zelandia–Irlandia,
  - artykuł 8 umowy Nowa Zelandia–Włochy,
  - artykuł 10 umowy Nowa Zelandia–Luksemburg,
  - artykuł 6 projektu umowy Nowa Zelandia–Niderlandy,
  - artykuł 7 umowy Nowa Zelandia–Hiszpania,
  - artykuł 9 umowy Nowa Zelandia–Szwecja.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY

z dnia 21 listopada 2005 r.

dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych

(2006/467/WPZiB)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24 i 38,

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w dniach 27 i 28 listopada 2003 r. Rada postanowiła upoważnić Prezydencję, przy wsparciu Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (SG/WP), do podjęcia rokowań zgodnie z art. 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej z niektórymi państwami trzecimi, tak aby Unia Europejska zawarła z każdym z nich Umowę w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych.
- (2) Po otrzymaniu upoważnienia do podjęcia rokowań, Prezydencja, przy wsparciu Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, wynegocjowała Umowę z Republiką Islandii w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych.
- (3) Umowę tę należy zatwierdzić,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Republiką Islandii w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych jest niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby/osób uprawnionych do podpisania Umowy, tak aby stała się ona wiążąca dla Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Republiką Islandii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych

REPUBLIKA ISLANDII,

z jednej strony, oraz

Unia Europejska, zwana dalej „UE”, reprezentowana przez Prezydencję Rady Unii Europejskiej,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

ZWAŻYWSZY, że Republika Islandii i UE posiadają wspólne cele wzmocnienia wszelkimi sposobami własnego bezpieczeństwa i zapewnienia swoim obywatelom wysokiego poziomu ochrony w sferze bezpieczeństwa,

ZWAŻYWSZY, że Republika Islandii i UE zgadzają się, że należy rozwinąć konsultacje i współpracę między nimi w kwestiach związanych z bezpieczeństwem, stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania,

ZWAŻYWSZY, że w tym kontekście istnieje zatem stała potrzeba wymiany informacji niejawnych między Republiką Islandii a UE,

UZNAJĄC, że pełne i skuteczne konsultacje oraz współpraca mogą wymagać zarówno dostępu do informacji i materiałów niejawnych Republiki Islandii i UE, jak i wymiany informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów między Republiką Islandii a UE,

ŚWIADOME, że taki dostęp i wymiana informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów wymagają odpowiednich środków bezpieczeństwa,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Do osiągnięcia celów wzmocnienia wszelkimi sposobami bezpieczeństwa każdej ze Stron niniejszą Umowę stosuje się do informacji lub materiałów niejawnych we wszelkiej postaci, przekazywanych lub wymienianych między Stronami.

Artykuł 2

Do celów niniejszej Umowy informacje niejawne określa się jako wszelkie informacje (tj. wiedzę, która może być przekazywana w dowolnej formie) lub materiały wymagające ochrony przed nieupoważnionym ujawnieniem i które zostały oznaczone klauzulą tajności (zwane dalej „informacjami niejawnymi”).

Artykuł 3

Dla celów niniejszej Umowy „UE” oznacza Radę Unii Europejskiej (zwaną dalej „Radą”), Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela i Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „Komisją Europejską”).

Artykuł 4

Każda Strona:

- a) chroni i zabezpiecza informacje niejawne będące przedmiotem niniejszej Umowy, przekazane lub wymienione przez drugą Stronę;
- b) zapewnia, że informacje niejawne będące przedmiotem niniejszej Umowy przekazane lub wymienione nadal zachowują klauzulę tajności przyznaną im przez Stronę przekazującą. Strona otrzymująca chroni i zabezpiecza informacje niejawne zgodnie z procedurami ustalonymi w jej własnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa informacji lub materiałów objętych równorzędną klauzulą tajności, zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi bezpieczeństwa, które mają być ustanowione stosownie do art. 11 i 12;
- c) nie używa takich informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy do celów innych niż przewidziane przez wytwórcę oraz celów innych niż te, w jakich informacja jest przekazywana lub wymieniana;

d) nie ujawnia informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy osobom trzecim ani żadnej instytucji UE lub podmiotowi niewymienionemu w art. 3, bez uprzedniej zgody wytwórcy.

Artykuł 5

1. Informacje niejawne mogą być ujawnione lub udostępnione zgodnie z zasadą kontroli wytwórcy przez jedną Stronę, „Stronę przekazującą”, drugiej Stronie, „Stronie otrzymującej”.

2. W celu udostępnienia informacji innym odbiorcom niż Strony niniejszej Umowy decyzja o ujawnieniu lub udostępnieniu informacji niejawnych zostaje podjęta przez Stronę otrzymującą po uzyskaniu zgody Strony przekazującej, zgodnie z zasadą kontroli wytwórcy określoną w jej przepisach dotyczących bezpieczeństwa.

3. Podczas wykonywania ust. 1 i 2 nie jest możliwe żadne ogólne udostępnianie, chyba że Strony ustanowiły i uzgodniły procedury odnośnie do niektórych kategorii informacji, istotnych z punktu widzenia ich efektywności działania.

Artykuł 6

Jak określono w art. 3, każda ze Stron i jej podmioty posiadają organizację bezpieczeństwa i programy bezpieczeństwa oparte na podstawowych zasadach i minimalnych standardach bezpieczeństwa, wdrażanych do systemów bezpieczeństwa Stron, ustanawianych stosownie do art. 11 i 12, w celu zagwarantowania równoważnego poziomu ochrony informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 7

1. Strony zapewniają, że wszystkie osoby, które przy wykonywaniu swoich urzędowych obowiązków wymagają dostępu do informacji niejawnych albo których obowiązki lub funkcje mogą dawać dostęp do takich informacji niejawnych, przekazanych lub wymienionych na mocy niniejszej Umowy, zostaną odpowiednio sprawdzone pod względem bezpieczeństwa przed uzyskaniem dostępu do tych informacji.

2. Określa się procedury sprawdzające dotyczące bezpieczeństwa w celu stwierdzenia, czy osoba, uwzględniając jej lojalność, wiarygodność i solidność, może mieć dostęp do informacji niejawnych.

Artykuł 8

Strony zapewniają wzajemną pomoc w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy oraz kwestii związanych z bezpieczeństwem, stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. Organy określone w art. 11 przeprowadzają wzajemne konsultacje i inspekcje w celu oceny skuteczności uzgodnień dotyczących

bezpieczeństwa w ramach ich odpowiedniego zakresu obowiązków, który ma być ustalony stosownie do art. 11 i 12.

Artykuł 9

1. Dla celów niniejszej Umowy:

a) w odniesieniu do UE:

wszelka korespondencja wysyłana jest do Rady na następujący adres:

Council of the European Union
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Brussels.

Wszelka korespondencja przekazywana jest za pośrednictwem dyrektora Kancelarii Głównej Rady państwom członkowskim i Komisji Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 2;

b) w odniesieniu do Republiki Islandii:

wszelka korespondencja adresowana jest do dyrektora Departamentu Politycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Islandii i przekazywana, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem Przedstawicielstwa Islandii przy Unii Europejskiej na następujący adres:

Mission of Iceland to the European Union
Registry Officer
Rond Point Schuman 11
B-1040 Brussels.

2. Wyjątkowo korespondencja jednej Strony, która dostępna jest tylko dla określonej grupy urzędników, organów lub służb tej Strony, może, ze względów operacyjnych, być adresowana i dostępna tylko dla tej określonej grupy urzędników, organów lub służb drugiej Strony konkretnie wyznaczonych jako odbiorcy, uwzględniając ich uprawnienia i zgodnie z zasadą wiedzy koniecznej. W przypadku Unii Europejskiej taka korespondencja jest przekazywana za pośrednictwem dyrektora Kancelarii Głównej Rady.

Artykuł 10

Stały Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki Islandii oraz Sekretarze Generalni Rady i Komisji Europejskiej sprawują nadzór nad wykonaniem niniejszej Umowy.

Artykuł 11

W celu wykonania niniejszej Umowy:

- 1) Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Islandii, działając w imieniu rządu Republiki Islandii i pod jego zwierzchnictwem, jest odpowiedzialne za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa dla ochrony i zabezpieczenia informacji niejawnych przekazywanych Republice Islandii na mocy niniejszej Umowy.
- 2) Biuro Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady UE (zwane dalej „Biurem Bezpieczeństwa SG Rady”) pod kierownictwem i w imieniu Sekretarza Generalnego Rady, działając w imieniu Rady i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialne za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony i zabezpieczenia informacji niejawnych przekazywanych UE na mocy niniejszej Umowy.
- 3) Dyrekcja Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej, działając w imieniu Komisji Europejskiej i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialna za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych w ramach niniejszej Umowy w obrębie Komisji Europejskiej i na jej terenie.

Artykuł 12

Uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa, które mają być ustanowione stosownie do art. 11 w porozumieniu pomiędzy trzema zainteresowanymi organami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo, będą określały standardy wzajemnej ochrony bezpieczeństwa informacji niejawnych podlegających niniejszej Umowie. Dla UE standardy te podlegają zatwierdzeniu przez Komitet Bezpieczeństwa Rady.

Artykuł 13

Organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo określone w art. 11 ustanawiają procedury, które mają być stosowane w przypadku udowodnionego lub podejrzanego naruszenia bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 14

Przed przekazaniem informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy między Stronami organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo określone w art. 11 muszą być zgodne co do tego, że Strona otrzymująca jest zdolna do ochrony i zabezpieczenia informacji będących przedmiotem niniejszego Porozumienia w sposób zgodny z uzgodnieniami, które mają być ustanowione na mocy art. 11 i 12.

Artykuł 15

Niniejsza Umowa w żaden sposób nie uniemożliwia Stronom zawierania innych umów odnoszących się do przekazywania lub wymiany informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy, pod warunkiem że nie stoją one w sprzeczności z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 16

Wszelkie różnice stanowisk między Unią Europejską a Republiką Islandii, powstałe w wyniku interpretacji lub zastosowania niniejszej Umowy, są rozwiązywane w drodze negocjacji między Stronami.

Artykuł 17

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca po dokonaniu przez Strony wzajemnych notyfikacji o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych.
2. Niniejsza Umowa może być poddana przeglądowi w celu rozważenia możliwych zmian na wniosek którejkolwiek ze Stron.
3. Wszelkie zmiany niniejszej Umowy dokonywane są wyłącznie na piśmie oraz za obopólną zgodą Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu wzajemnej notyfikacji przewidzianej w ust. 1.

Artykuł 18

Niniejsza Umowa może zostać wypowiedziana przez każdą ze Stron w formie pisemnego zawiadomienia przekazanego drugiej Stronie. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu zawiadomienia przez drugą Stronę, ale nie ma wpływu na zobowiązania podjęte wcześniej na mocy postanowień niniejszej Umowy. W szczególności wszelkie informacje niejawne przekazane lub wymienione stosownie do niniejszej Umowy będą nadal chronione zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio należycie umocowani, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwunastego czerwca dwa tysiące szóstego roku, w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Republiki Islandii

W imieniu Unii Europejskiej

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2006/468/WPZiB

z dnia 5 lipca 2006 r.

przedłużające i zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/556/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie ⁽¹⁾.
- (2) Od początku międzynarodowych działań mających na celu opanowanie i rozwiązanie kryzysu w Darfurze Unia Europejska jest w nie aktywnie zaangażowana na szczeblu dyplomatycznym i politycznym.
- (3) Unia Europejska pragnie zwiększyć swoją rolę polityczną we wspólnym opanowywaniu kryzysu wraz z wieloma podmiotami lokalnymi, regionalnymi i międzynarodowymi oraz utrzymać spójność między pomocą Unii w zarządzaniu kryzysowym w Darfurze pod kierownictwem Unii Afrykańskiej (UA) a ogólnymi stosunkami politycznymi z Sudanem, m.in. w zakresie realizacji ogólnego porozumienia pokojowego (CPA) między rządem Sudanu a Ludowym Ruchem/Ludową Armią Wyzwolenia Sudanu (SPLM/A).
- (4) W dniu 5 maja 2006 r. w Abudży pomiędzy rządem Sudanu i Ludowym Ruchem/Ludową Armią Wyzwolenia Sudanu (SLM/A) zawarte zostało porozumienie pokojowe w sprawie Darfuru (DPA). Unia Europejska będzie działać na rzecz pełnej i szybkiej realizacji tego porozumienia, od której zależą trwałe pokój i trwałe bezpieczeństwo oraz zakończenie cierpień milionów ludzi w Darfurze. W swych działaniach Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej (SPUE) powinien w pełni uwzględniać rolę UE w realizacji porozumienia pokojowego w sprawie Darfuru, w tym rolę, którą pełni ona w rozmowach i konsultacjach pomiędzy stronami konfliktu w Darfurze.
- (5) Unia udziela znaczącej pomocy misji Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS) w zakresie planowania i zarządzania oraz finansowania i logistyki.
- (6) Unia Afrykańska stwierdziła, że konieczne jest znaczne zwiększenie sił misji AMIS z uwagi na dodatkowe zadania, które przypadną im w związku z realizacją porozumienia DPA i będą wymagały poszerzenia misji o dodatkowych wojskowych i cywilnych pracowników policyjnych oraz o dodatkowe zdolności ogólne i logistyczne. W dniu 15 maja 2006 r. Rada zgodziła się na przedłużenie cywilno-wojskowych działań Unii Europejskiej wspierających misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie. Współpraca polityczna z Unią Afrykańską i rządem Sudanu oraz określone zdolności koordynacyjne są więc w dalszym ciągu konieczne.
- (7) W dniu 31 marca 2005 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję 1593 (2005) dotyczącą sprawozdania międzynarodowej komisji śledczej na temat łamania międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka w Darfurze.
- (8) Stała obecność w Chartumie umożliwiłaby specjalnemu przedstawicielowi Unii Europejskiej zwiększenie kontaktów z rządem w Sudanie, z sudańskimi partiami politycznymi, z kierownictwem misji AMIS, Organizacją Narodów Zjednoczonych i jej agencjami, a także z misjami dyplomatycznymi; umożliwiłaby także dokładniejsze monitorowanie działań komitetu oceniającego oraz odpowiednich grup roboczych i komisji, jak również udział w tych działaniach. Pozwoliłaby także uważniej śledzić sytuację we wschodnim Sudanie oraz utrzymywać regularne kontakty z rządem południowego Sudanu oraz z SPLM.
- (9) W związku z tym mandat SPUE w Sudanie powinien zostać zmieniony i przedłużony, a okres obowiązywania powinien zostać dostosowany do okresów obowiązywania mandatów innych specjalnych przedstawicieli UE. W związku z tym wspólne działanie 2005/556/WPZiB powinno zostać uchylone.
- (10) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Pekki HAAVISTA, specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Sudanie, zostaje przedłużony do dnia 28 lutego 2007 r.

Artykuł 2

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii Europejskiej w Sudanie, w szczególności dotyczące:

- a) działań w ramach społeczności międzynarodowej i w ramach wspierania Unii Afrykańskiej (UA) i ONZ związanych z pomocą sudańskim partiom, UA i ONZ w realizacji porozumienia pokojowego w sprawie Darfuru (DPA), jak również związanych z umożliwieniem realizacji ogólnego porozumienia pokojowego (CPA) oraz ze wspieraniem dialogu Południe-Południe, z należytym uwzględnieniem regionalnych konsekwencji tych problemów oraz zasady samodzielnej odpowiedzialności Afryki; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 43.

- b) zapewnienie jak najskuteczniejszej i jak najbardziej widocznej pomocy Unii Europejskiej dla misji AU w regionie Darfur w Sudanie (AMIS).

Artykuł 3

1. Dla osiągnięcia celów polityki mandat SPUE obejmuje:
  - a) współdziałanie z UA, rządem Sudanu, ugrupowaniami zbrojnymi z Darfuru, innymi podmiotami w Sudanie i organizacjami pozarządowymi oraz utrzymywanie ścisłej współpracy z ONZ i innymi odpowiednimi podmiotami międzynarodowymi w celu realizacji celów polityki Unii Europejskiej;
  - b) reprezentowanie Unii podczas rozmów prowadzonych przez strony konfliktu w Darfurze, podczas posiedzeń wysokiego szczebla wspólnej komisji, jak również, jeśli będzie to wymagane, na innych stosownych posiedzeniach;
  - c) reprezentowanie Unii, gdy jest to możliwe, w komisjach oceniających realizację porozumień CPA i DPA;
  - d) śledzenie postępu w rozmowach między rządem Sudanu a Frontem Wschodnim oraz reprezentowanie Unii podczas tych rozmów, jeśli wystąpią o to strony, a także mediacja;
  - e) zapewnienie spójności między pomocą Unii Europejskiej w zarządzaniu kryzysowym w Darfurze oraz ogólnymi stosunkami politycznymi Unii z Sudanem;
  - f) śledzenie sytuacji w dziedzinie praw człowieka, w tym praw dzieci i kobiet, oraz w dziedzinie walki z bezkarnością w Sudanie i utrzymanie stałych kontaktów z władzami Sudanu, UA i ONZ, w szczególności z Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka, obserwatorami praw człowieka działającymi w regionie oraz z Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego.
2. Sprawując swój mandat, SPUE między innymi:
  - a) śledzi wszelkie działania Unii;
  - b) zapewnia koordynację i spójność pomocy udzielanej przez Unię Europejską misji AMIS;
  - c) wspiera proces polityczny oraz działania związane z realizacją porozumień CPA i DPA; oraz
  - d) śledzi zgodność działań podejmowanych przez podmioty w Sudanie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ, a mianowicie z rezolucjami nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1591 (2005), 1593 (2005) 1672 (2006) i 1679 (2006), oraz składa sprawozdania na ten temat.

Artykuł 4

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP). Za wszelkie wydatki SPUE odpowiada przed Komisją.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPB) utrzymuje specjalne stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania SPUE w ramach mandatu.
3. SPUE regularnie składa KPB sprawozdania na temat sytuacji w Darfurze, w szczególności na temat realizacji porozumienia pokojowego w sprawie Darfuru oraz pomocy udzielanej przez Unię Europejską misji AMIS, a także sytuacji na całym terytorium Sudanu.

Artykuł 5

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 18 lipca 2006 r. do dnia 28 lutego 2007 r. wynosi 1 030 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, z zastrzeżeniem, że finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. Wydatki kwalifikują się do pokrycia od dnia 18 lipca 2006 r.
4. Wsparcie logistyczne w regionie jest zapewniane odpowiednio przez prezydencję, Komisję lub państwa członkowskie.

Artykuł 6

1. W ramach swojego mandatu i udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu w porozumieniu z prezydencją, przy wsparciu Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela oraz przy pełnym udziale Komisji. SPUE powiadamia prezydencję i Komisję o ostatecznym składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie ewentualnych pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii Europejskiej do współpracy ze SPUE jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję Unii Europejskiej.

3. Sekretariat Generalny Rady w odpowiedni sposób ogłasza informacje o wszystkich stanowiskach kategorii A, które nie zostały obsadzone pracownikami oddelegowanymi, oraz notyfikuje je państwu członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w celu pozyskania kandydatów o najodpowiedniejszych kwalifikacjach.

4. Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jej pracowników ustala się między stronami. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 7

1. W koordynowaniu pomocy udzielanej AMIS przez Unię Europejską SPUE jest wspomagany przez komórkę koordynacyjną *ad hoc* (biuro SPUE), utworzoną w Addis Abebie, działającą pod jego zwierzchnictwem, o której mowa w art. 5 ust. 2 wspólnego działania 2005/557/WPZiB z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie ⁽¹⁾.

2. W skład biura SPUE w Addis Abebie wchodzi: doradca polityczny, wyższy rangą doradca wojskowy oraz doradca policyjny.

3. Doradca policyjny i doradca wojskowy w biurze SPUE działają jako doradcy SPUE do spraw – odpowiednio – policyjnych i wojskowych związanych z pomocą udzielaną przez UE, o której mowa w ust. 1. W tym zakresie podlegają oni SPUE.

4. Doradca policyjny i doradca wojskowy nie otrzymują od SPUE instrukcji dotyczących zarządzania wydatkami związanymi – odpowiednio – z policyjnymi i wojskowymi aspektami pomocy udzielanej przez UE, o której mowa w ust. 1. SPUE nie ponosi odpowiedzialności w tym zakresie.

5. Biuro SPUE mieści się w Chartumie i składa się z doradcy politycznego oraz pracowników niezbędnych do zapewnienia wsparcia administracyjnego i logistycznego. W razie potrzeby biuro w Chartumie korzysta z pomocy ekspertów biura SPUE w Addis Abebie w kwestiach wojskowych i policyjnych.

Artykuł 8

Co do zasady SPUE składa osobiście sprawozdania SG/WP i KPB oraz może również składać sprawozdania odpowiedniej grupie roboczej. Regularne sprawozdania pisemne są przekazywane SG/WP, Radzie i Komisji. SPUE może składać sprawozdania

Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, jeśli zalecą to SG/WP oraz Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa.

Artykuł 9

Aby zapewnić spójności działań zewnętrznych Unii Europejskiej, działania SPUE są koordynowane z działaniami SG/WP, prezydencji i Komisji. SPUE regularnie dostarcza informacji przedstawicielstwom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji. Prezydencja, Komisja i szefowie misji utrzymują ściśle kontakty ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 10

Wdrożenie niniejszego wspólnego działania i zapewnienie jego spójności z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie jest przedmiotem regularnych przeglądów. Do połowy listopada 2006 r. SPUE przedstawi SG/WP, Radzie i Komisji ogólne sprawozdanie z realizacji mandatu. Na podstawie tego sprawozdania niniejsze wspólne działanie jest poddawane ocenie przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPB. SG/WP przedstawia KPB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu, w kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczania przedstawicieli.

Artykuł 11

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia. Ma ono zastosowanie od dnia 18 lipca 2006 r.

Wspólne działanie 2005/556/WPZiB zostaje niniejszym uchylone ze skutkiem od dnia 18 lipca 2006 r.

Artykuł 12

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 46.